

[Rasmus Hansen.]

tierne paa Grund af den tragiske Udvikling i Europa anser dem for en Nødvendighed. Hvis det ikke var Tilfældet, vilde det jo være fuldkommen meningsløst, fuldkommen uforvarligt at anvende saa mange Millioner til dette Formaal. Men en Hær og en Flaade uden en fast Disciplin er selvfølgelig en ubetinget Urimelighed. Dette erkendes jo ikke mindst af Socialdemokratiet og den højterærede Forsvarsminister, som sidst fremhævede denne Betragtning ved Forelæggelsen af Forslag til en ny Forsvarsordning.

Spørgsmaalet om Disciplinen i Hæren og Flaaden er jo ikke afgjort med saa og saa mange Paragraffer af den og den Beskaffenhed i en militær Straffelov og af saa og saa mange Paragraffer af den og den Beskaffenhed i en militær Retsplejelov. Befolkningens Indstilling over for Hær og Flaade spiller her en langt større Rolle, og lad mig samtidig tilføje, at vidtrækkende Virkninger har endvidere Sindelaget og Smidigheden hos de befalende.

Utvivlsomt vil det tiltale det demokratiske Sindelag hos den overvejende Part af dette Lands Befolkning, at det foreliggende Forslag til en militær Straffelov ikke giver Befalingsmænd en Særstilling, naar de straffes. Det har krænket mange Menneskers Retfærdighedsbegreber, at den militære Straffelov af 1881 bestemte, at visse Straffe ikke kan anvendes paa Befalingsmænd af en vis Grad. Hærens og Flaadens Oprindelse ligger jo meget længere tilbage i vor Historie end den demokratiske Statsform i Danmark, og Bestemmelserne i Loven af 1881 om Befalingsmænds Særstilling er vel en Arv fra den Tid, da en i økonomisk Henseende daarligt stillet Part af Befolkningen maatte springe Soldat, medens en anden og bedre stillet Part af Befolkningen slap fri.

Der er ligeledes Grund til Tilfredshed med, at der i §§ 32 og 33 aabnes Adgang til en udvidet Anvendelse af betingede Straffe. Siden 1919 har det jo været saaledes, at kun arbitrære Afgørelser kunde gøres betingede, medens det nu foreslaas, at ogsaa Straffe ikendt af Domstolene kan være betingede, saaledes at vi slipper for de Urimeligheder, som den nuværende Tilstand kan fremkalde og mest iøjnefaldende fremkalder, naar en betinget Straf, paalagt arbitrært, af den straffede indankes for en Domstol og i saa Fald altsaa ikke kan gøres betinget.

I det hele taget har Regeringen kunnet tiltræde alt, hvad Udvalget af 1932 har foreslaaet i sin meget klare Betænkning. Kun et væsentligt Punkt danner en Undtagelse i saa Henseende, nemlig Udvalgets Forslag

om Bevarelse af Vand og Brød-Straffen. Regeringen er her gaaet imod Udvalget og foreslaar i Stedet en Straf, som begrænser Kosten til Vand og Brød, Kartofler, Mælk og Salt, og paa mit Partis Vegne kan jeg give Tilslutning hertil. Ved Lovforslagets Fremsættelse her i Tinget den 2. Marts udtalte den højterærede Forsvarsminister, at der i Udvalget af 1932 har været adskillige Fortalere for den Opfattelse, at man helt burde afskaffe Vand og Brød-Straffen. Naar Udvalget alligevel har indstillet at bevare denne Straf, skyldes det, saa vidt jeg har forstaaet, ikke principielle Grunde, men praktiske Hensyn. Udvalgets Begrundelse for sit Forslag om en kortvarig streng Straf, streng Arrest, hvor der udelukkende kan gives Vand og Brød i indtil 10 Dage, er jo den, at det meget ofte vil være en tvivlsom Humanitet, om man for at undgaa den kortvarige strenge Straf maatte gaa til at idømme en langvarig Fængselstraf, som maa afsones i et af de civile Fængsler, hvorved Straffens særlige og i Omdømmet mindre alvorlige Karakter af militær Straf forsvinder og tillige maaske medfører, at den straffede hjemsendes og Aaret efter indkaldes til fornyet Uddannelse. Denne Begrundelse er, synes jeg, særdeles vægtig, men en kortvarig streng Straf bevares jo ogsaa ved den af Regeringen foreslaaede Affattelse af § 21.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Socialdemokratiets Vegne anbefale de to foreliggende Lovforslag.

Elgaard: Man kan kun være enig i den Betragtning, der i sin Tid har ligget til Grund for Nedsættelsen af Udvalget om den militære Retspleje; der skulde foreslaas en Ændring i vor militære Straffelov og militære Retsplejelov for at bringe den i Overensstemmelse med de Synspunkter, som den nye borgerlige Straffelov er Udtryk for, paa alle de Omraader, hvor det var muligt, og hvor de berører hinanden.

Forslaget vedrørende den militære Straffelov indeholder en Række Kapitler, som hvert behandler sit bestemte Spørgsmaal, men i Virkeligheden bestaar Lovforslaget af 2 Hoveddele, nemlig de Bestemmelser, der skal gælde i Fredstid, og de Bestemmelser, der skal gælde i Krigstid eller under Krigstilstand. Fra Udvalgets Side har man beffittet sig paa ikke alene at modernisere, men ogsaa simplificere Loven, nedsætte Strafferammerne og afskaffe en Række af de Straferter, der findes i den gamle militære Straffelov. Udvalgets Bestræbelser i saa Henseende har givet sig Udslag deri, at medens den gamle militære Straffelov inde-